hade arrusse on tõstetud; muist on mitme rahwa kuulsa innimeste nimmed; monned on ka ühhed wannad Marahwa nimmed, mis jo prugitawaks olliwad, enne kui ristiinnimesseks saiwad. Monnel päwal on ka omma issinimmi, mis ei sünni lastele panna, waid mis selle päwa tähhendust kulutab, kui on: risti leidminne, sõta laste pääw ja muud teised. Sedda polle kuigi kaua weel, et kirrikopühhad ja üllepea need päwad, mis meie marahwas tähtpäwaks nimmetab, tähtramatus punnase kirjadega trükkiti, nenda et kohhe silmi paistsiwad. Agga et nüüd küi keik tähtramatud musta kirjaga on, woib neid ommeti ikka weel arwemast trükkist ärratunda. Need üllemad neist tähtpäwadest tahhame wähhä hawalt ärraselletada, sest et marahwa seast ei ükski tea, mis need tähhendawad.

Tähtpäwade pärrast on wannast mitme rahwa ning ka marahwa seas paljo rummalaid ebbausso mõtlemissi likumas ja paljo tühje kombesid petawaks olnud, egga polle need weel et koggoni mitte sutumaks rahwa seast kaddunud; waid monda ustakse weel, mis Jummala selge sanna ja Temma likumatta lomisse seädusse wasto käib, ning mis innimesse omma lodud moistusse ja terwe mele wasto on; ning on nenda weelgi ennamiste igga tähtpäwal omma issi ebbausso wiis, ühhes manurgas se, teises teine prugitawaks. Neistki tahhame üht teist nimmetada, lotes, et meie selletus ja õppetus ehk wähhägi saaks aitma, nisuggused wannast pärritud walle mõtlemissed ja tühjad tembud wähhendata.

Kui kirriko aastast, se on Kristusse tullemisse esimesest pühhast peäle hakkame, siis on esimenne tähtpääw: